



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 709/2024
12.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновршанина, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Кв 41/24 од 06.03.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 223/24 од 12.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.06.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновршанина, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару Кв 41/24 од 06.03.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 223/24 од 12.04.2024. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Кв 41/24 од 06.03.2024. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновршанина, за понављање кривичног поступка по пресуди Вишег суда у Новом Пазару К 37/20 од 20.09.2022. године.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 223/24 од 12.04.2024. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Демира Црновршанина изајвљена против решења Вишег суда у Новом Пазару Кв 41/24 од 06.03.2024. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Демир Црновршанин, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и повреде члана 476. ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредба из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи, да је поводом захтева за понављање кривичног поступка правноснажно окончаног пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 37/20 од 20.09.2022. године првобитно донето решење Вишег суда у Новом Пазару Кв 250/23 од 01.02.2024. године, које је укинута решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 бр 100/24 од 20.02.2024. године, из разлога што су у том поступку учествовале судије које су морале бити изузете, јер су одлучивале у ранијој фази кривичног поступка за који се тражи понављање, из чега произлази да су све радње које су предузете у току поступка у предмету Кв 250/23 незаконите и да је у поновном поступку, ново веће које је формирано у предмету Кв 41/24 требало да испочетка спроведе све радње. У захтеву се даље наводи да се првостепени суд, у решењу у односу на које је поднет захтев за заштиту законитости није могао позивати на седницу већа која је одржана дана 01.02.2024. године (страна 3. пасус 2. образложења првостепеног решења), с обзиром да су на тој седници учествовале судије Шемсо Хаџић и Елвир Дедић, због чијег учешћа у одлучивању по захтеву за понављање поступка је претходно донето решење у том предмету било укинута, јер су те судије одлучивале о потврђивању оптужнице, па је позивајући се на седницу већа од 01.02.2024. године суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Из решења Вишег суда у Новом Пазару Кв 41/24 од 06.03.2024. године, произилази да је исто донето на седници већа која је одржана дана 06.03.2024. године, како је то наведено у заглављу, уводу и на последњој страни истог, као и да су у доношењу тог решења учествовали судија Зухра Спахић, као председник већа и судије Ане Пејчиновић и Слађана Тошовић Ранковић, као чланови већа, па чињеница да је на трећој страни образложења тог решења у другом ставу, услед очиглене омашке у писању бројева наведено да је седница већа одржана 01.02.2024. године, није од утицаја на законитост и правилност побијаног решења, нити указује да су приликом доношења тог решења у поновном поступку, коришћене било које радње спроведене у поступку доношења првог решења поводом захтева за понављање поступка, које је укинута.

Из наведених разлога по налажењу Врховног суда, побијана решења нису донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује, па је захтев у том делу одбијен као неоснован.

Бранилац окривљеног АА као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 476. ЗКП, као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање – (члан 440. ЗКП) оверена изјава сведока ББ није могла да представља доказ сходно ЗКП-у, већ само чињеницу на основу које би постојала вероватноћа да постоји доказ који би требало извести саслушањем предложеног сведока ББ, што није учињено, а због ког доказа би могло доћи до другачијег решавања у овој кривично – правној ствари, па је повређено начело непоредности, али како наведено, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, Врховни суд је поднети захтев у том делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**